

't Was zo wel bij ons,
't Ging plots weg van ons,
't Was beter in de hemel. G. G.

In Gods eeuwige liefde leeft
Beatrijs VANDECATSIJE

teerbemind dochtertje van

Albert en Suzanne Vandecatsije-Henau.

Zij zag het levenslicht op 20 november 1963
en werd aan onze liefde ontrukkt door een
smartelijk ongeval op de weg
op 30 juli 1973.

Leerlinge aan de parochiale meisjesschool
Lid van de Chirojeugd.

Almachtige God, door smart gebroken, geven wij U in handen, een gaaf en ongerept blijmoedig kind. Haar voorbeeld en herinnering weze een lichtende weg voor vele jongeren in deze verwarde wereld. Mochten haar nu geen gevaren van dit leven nog raken, maar haar eenmaal brengen tot de veilige haven waar God als Vader ons allen in Zijn geluk en vrede laat delen.

Bij dit laatste afscheid beleven wij nog eens de bange ogenblikken van bewuste namiddag... het onverklaarbare uitblijven, het angstig vermoeden dat «iets» is gebeurd... de groeiende onrust bij het loeien van de sirene dat het misschien met haar is en dan de pijnlijke werkelijkheid die alle voorstelling overtreft.

Wij staan er verslagen bij, waar vinden wij woorden die een verklaring geven voor dit gebeuren, woorden die een troost zijn voor ons gebroken hart.

Wat een harde slag voor deze minnende

ouders bij het verlies van hun lieve, bevalige, zacht-vriendelijke Beatrijs, altijd bereidwillig en gediensstig, gereed om moeder en de haren bij te staan in het gezin.

Het vroegere zorgenkindje, nu zo goed en gezond, is gevallen langs de weg. In zijn prille jeugd reeds werd het niet gespaard, drie jaren van zijn bestaan bracht het door in kliniek of ziekenhuis, ver van vader en moeder, van broer en zusjes.

Ze was nu zo gelukkig, zo zorgeloos, zo vlekkeloos rein, zodat de Heer van het leven zich gespoed heeft om het uit het midden van deze harde, verwarde wereld weg te voeren. « Laat de lieve kleinen tot Mij komen, want hen behoort het Rijk der Hemelen ».

Wij weten en geloven dat onze kleine Beatrijs nu bij Jezus is, wie zij zo dikwijls ontvangen heeft en reeds opging naar de Plechtige Kommunie en het H. Vormsel.

Mijn beste vader en liefste moeder, ik heb maar al te goed gevoeld hoe gij aan mij gehecht waart met heel uw liefdevol hart. Ik dank U allen, broer, zusters en familie. Buigt het hoofd, berust en aanvaard : « Wat God beschikt voor ons, blijft goed, al verstaan wij het niet ». Alléén geloof en de « barmhartige tijd » zal uw wonden helen.

Beste schoolvriendinnkens, Chiromeisjes, allemaal, ik wacht op U en bij God zien we elkander weer. Moge de goede God U allen vertroosten in die droeve dagen, want ik deel nu het opperste geluk.

De families VANDECATSIJE-HENAU,
danken U voor uw bliken van deelneming in deze voor hen zo pijnlijke rouw.

Druk. Jos. De Vleeschouwer, Brakel